

अत्र समाधानमाह इंद्रियाणीति देहिनां प्राणिनां स्वदेहे स्वस्वरूपेऽधिष्ठाने स्थितानि इंद्रियाण्येव मनःषष्ठानि बुध्यन्ते विशेषतः पश्यन्ति यतस्तानि आत्मनो विशेषविज्ञाने कारणानि हेतुभूतानि कथं सूक्ष्मश्चिदात्मा तैः कर्तृकारणरूपैः पश्यति बाह्यमाभ्यन्तरं वा विषयं प्रकाशयति अयं भावः प्रत्यक्षं हि बाह्यमर्थं चक्षुषैव पश्यति तदभावेन पश्यति न च तावता आत्मनः प्रकाशनशक्तिर्हीयते तेन विनापि स्वमेतद्दर्शनात् एवं सुप्ति समाध्योर्मनसा विनापि नास्यात्मनो ज्ञातृशक्तिवियोगः उपकरणस्य स्वातंत्र्याविघातकत्वात् तथा च करणाभावकृतमेवास्य विशेषविज्ञानराहित्यं न त्वज्ञत्वकृतमिति कैवल्येऽपि नात्मनः सार्वज्ञ्यहानिः तथा च श्रुतिः यद्वैतं न पश्यति पश्यन् वैतं न पश्यति यद्वैतं न शृणोत्यशृण्वन् वैतं न शृणोतीत्यादिका सुत्यादावप्यात्मनो द्रष्टृत्वादिकं दर्शयति ॥ ८६ ॥ आत्मनो ज्ञातृशक्त्यवियोगं दर्शयितुमिन्द्रियाणां जडत्वमाह आत्मनेति वस्तुत इन्द्रियाणि स्वरूपेणैव न संति अध्यस्तत्वात् परमते स्थित्वा तत्सत्त्वमुपेत्यापि तानिकाष्ठवदचेतनान्येवातो विनश्यन्ति तत्र फेनदृष्टांतो यथा योग्यं योजनीयः यथा फेनो जलेन विना स्वयं निरात्मैव सात्मत्वेन दृष्टोऽपि तेन विना न

इंद्रियाण्येव बुध्यन्ते स्वदेहे देहिनां नृप ॥ कारणान्यात्मनस्तानि सूक्ष्मः पश्यति तैस्तु सः ॥ ८६ ॥ आत्मना विप्रहीणानिकाष्ठकुड्यसमानितु ॥ विनश्यन्ति न संदेहः फेना इव महार्णवे ॥ ८७ ॥ इंद्रियैः सह सुप्तस्य देहिनः शत्रुतापन ॥ सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र न भसीव समीरणः ॥ ८८ ॥ स पश्यति यथान्यायं स्पर्शान् स्पृशति वा विभो ॥ बुध्यमानो यथा पूर्वमखिलेनेह भारत ॥ ८९ ॥ इंद्रियाणीह सर्वाणि स्वैस्वे स्थाने यथा विधि ॥ अनीशत्वात् प्रलीयन्ते सर्पा हतविषा इव ॥ ९० ॥ इंद्रियाणां तु सर्वेषां स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ॥ आक्रम्य गतयः सूक्ष्माश्चरत्यात्मानं संशयः ॥ ९१ ॥ स त्वस्य च गुणान् कृत्स्नान् रजसश्च गुणान्पुनः ॥ गुणांश्च तमसः सर्वान् गुणान्बुद्धेश्च भारत ॥ ९२ ॥ गुणांश्च मनसश्चापि न भसश्च गुणांश्च सः ॥ गुणान्वायोश्च धर्मात्मन् स्नेहजांश्च गुणान्पुनः ॥ ९३ ॥

तिष्ठतीति ॥ ८७ ॥ इंद्रियाणां जडत्वमुक्त्वा आत्मनः स्वयं ज्योतिष्वमाह इंद्रियैरिति देहाभिमानिनः सेंद्रियस्य स्वमे प्रलीनस्यापि यः सूक्ष्मः अंतरात्मा स सर्वत्र विषये चरति जायतीव स्वमेपि सर्वं विषयं भासयतीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ एतदेवाह स इति यथा पूर्वं जायद्वदित्यर्थः ॥ ८९ ॥ इंद्रियाणां सात्मत्वमात्मचैतन्यानुवेधादेवेत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाह इंद्रियाणीति इह स्वमे अनीशत्वात् नास्ति ईशः प्रवर्तको येषां तानि तथात्वात् ॥ ९० ॥ व्यतिरेकमुक्त्वा न्वयमाह इंद्रियाणां त्विति स्वस्थाने स्थिता मांगतयः गतीः सर्वा इंद्रियवृत्तयश्चिदात्मा एव उद्यन्तीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ सर्वत्र चिदाभिदर्शयति स त्वस्येति सत्त्वादीनां गुणान् व्याप्य आत्मा चरतीति पूर्वोक्तान्वयः स त्वस्य गुणान् धर्मादीन् रजसः प्रवृत्त्यादीन् तमसः अप्रवृत्त्यादीन् बुद्धेरध्यवसायादीन् ॥ ९२ ॥ मनसः संकल्पादीन् न भआदीनां श्रोत्रादीन् स्नेहजान् स्नेहोजलं जायते तस्मात्ते जसस्तज्जान् ॥ ९३ ॥